

LĀ•SKY MĀ•MIVĀ%oo, STESKY BLĀ•ZNIVĀ%oo - 37.

ĀšterĀ½, 21 Ā•erven 2011

Nikdy by mĀ› nenapadlo, Ā¾e se nepĀ™ímo dotkne slavná odborĀ™ská demonstrace i mne. ĀĀekal jsem u vchodu a na pĀ› ucha poslouchal, co všechno mají na zítĀ™ek odborĀ™i pĀ™ichystané a jak se, patrĀ› podle poĀ•así, mĀ›ní demon na blokaci a zase obrácenĀ›. Nikdy jsem tyhle vĀ›ci nemĀ›l rád, Ā•lovĀ›k se má nebát si poradit sám, aspoĀ› pokud je zdravej na tĀ›le i na duchu.

PĀ™emýšlel jsem o tom, Ā¾e v rámci tzv. utlumování hornických profesí dostali kdysi horníci na Sokolovsku pĀ™ stopadesát tisíc, pokud odejdou. Znal jsem jediného, co to vyuĀ¾il, dvacet let má malou firmu, a pĀ™edpokládám, Ā¾e nemá dĀ›vod myslet na to, jestli pĀ›jde do dĀ›chodu v šedesáti nebo ve stovce. Najednou se pĀ™ed vchodem objevil kluk na kole, slezl z nĀ›j dolĀ› a zaĀ•al oblepovat vchod do domu Ā¾lutoĀ•ernými samolepkami. ĀĀekal jsem, co z toho vzejde a kdyĀ¾ na blokaĀ•ní pruhy nalepil ceduli, na které jsem zahlédl slovo demonstrace, nedalo mi to. „To budete blokovat lidem i to, aby se dostali domĀ›?" Podíval se na mnĀ› nechápavĀ› a pokračo val v práci. „ musíte i tady chytat toho, Ā¾e se nĀ›kdo v Praze pĀ™edvádí?" „O co jde?" „No proĀ• blokujete lid baráku." „Tak si to pĀ™eĀ•tĀ›te," odV›til mi a uĀ¾ chtĀ›l odjet k dalšímu vchodu. „No to se mi to." „To máte blbý. Opravit se ty schody nĀ›kdy musej." CoĀ¾e? ZamĀ›Ā™il jsem oĀ•i poĀ™ádnĀ› nafackovat. Ā½ádné, Ā¾e z dĀ›vodu demonstrace, ale rekonstrukce. Ach jo - tady je aspoĀ› vidĀ›t, k Ā•emu ty mediální masáĀ¾e jsou dobré. V práci jsme zĀ›stali jen tĀ™i, Milan a Pavel mĀ›li dovolenou. Byl pátek, pomĀ›rnĀ› klid a hist schodĀ› kolegy pobavila. „ZaloĀ¾íme taky odborovou organizaci," prohlásil KĀ™eĀ•kodlak. „Nebo prohlásíme se kaĀ¾dej za šeřa jedný a máme místa jistý." „Ty máš na ty odborĀ™e nĀ›jakou pif Ā™ekl PĀ™emek KĀ™eĀ•kodlakovi. „Copak na odborĀ™e - to spíš na ty jejich bossy. To musí být stej kdyĀ¾ ti s Ā•lenama utíkají i peníze a pak ti na takovouhle akci pĀ™ijde tisíc lidí." „A ještĀ› jim Kalousek b v tunelu," dodal jsem. „Jo. Ale zrovna jeho bych v nĀ›jakém tunelu potkal docela rád." „Pánové, víte Ā•em je problém tohoto národa?" PĀ™emek se na chvíli zamyslel a pak pokračo val: „Ā½e akorát Ā¾var nĀ›co udĀ›lat, zašoupe nohama a je všechno pĀ™i starém." „JenĀ¾e víš co, PĀ™emku? to." „Kdyby ĀĀeši nemĀ›li tuhle vlastnost, tak uĀ¾ tady moĀ¾ná prostĀ› nejsou. Je sice fakt, Ā¾e bychom se slávou zemĀ™eli u nĀ›jaké té hĀ™bitovní zdi, ale myslím, Ā¾e by to vcelku komukoliv po nás bylo úplnĀ› fuk." &bdqu zrovna ty budeš konformista ..." „Nejsem. OsobĀ› urĀ•itĀ› ne. Ale kdyĀ¾ se na to podíváš z historického pohledu - nic k závidĀ›ní. On ten stĀ™ed evopskej byl zajímavěj pro kaĀ¾dého. MnĀ› je taky sympatické, Ā¾e tĀ™ Poláci jsou povahovĀ› vĀ›tšími hrdiny, jenĀ¾e fakt je ten, Ā¾e si to mohou víc dovolit, jelikoĀ¾ je jich mnohem víc. Nás nebyl nikdy moc problém zlikvidovat komplet, kdyby na to pĀ™išlo, Ā•ili si fakt myslím, Ā¾e v daných podmínkách jsme pĀ™eĀ•ili práVĀ› kvĀ›li tĀ›m vlastnostem, co máme. ĀĀech si ani poĀ™ádnĀ› neumí Ā™íct, co vlastnĀ› chce." &bdqu nĀ›jak konkrétnĀ›?" „Ne, proĀ•?" „Podívej, mnĀ› mrzí, Ā¾e to Holandsko vyšlo trochu jinak o tom vĀ›bec nemluví. Kdyby mĀ› to vadilo, Ā™ekl bych ti to, PĀ™emku, rovnou. Ono všechno zlé je k nĀ›Ā•emu dob „Jo, pánové..." zmĀ›nil téma KĀ™eĀ•kodlak. „PĀ™emýšlel jsem o té vaší pevnosti z posle „A cos vymyslel? Zase nĀ›co z IKEY?" „Ne. Ale vrtalo mi to v hlavĀ›. Postavit hrad ze dne na den... Napad mnĀ›, Ā¾e to samozĀ™ejmĀ› nejde. ĀĀili stavĀ›t ho museli prostĀ› ty dva nebo tĀ™i mĀ›síce. Ā½e jo?" „Jo, to uznal PĀ™emek. Aha, uĀ¾ mi zaĀ•alo svítat. „TakĀ¾e ho prostĀ› stavĀ›li za nĀ›jakou... zástĀ›nou. Ale p JasnĀ›. „To bylo na kopci, jsi Ā™íkal, ne?", zeptal jsem se PĀ™emka. „Jojo." „Tak to to dostavĀ›li, pokáceli ho." „SkvĀ›lý. PĀ™esnĀ› tak to bylo. NĀ›kde v Japonsku, nebo kde." No jako tři Umím si docela pĀ™edstavit, kdyĀ¾ se Ā•lovĀ›ku z niĀ•eho nic, ze dne na den, objeví na protĀ›jším kopci nepĀ™átels Jestli bude veĀ•er Pavlína na skype, zkusím ji to dát jako hádanku. TĀ™eba ji to pĀ™ivede na jiné myšlenky, neĀ¾ všechny ty pacovní fofry a starosti. Na skype jsme se sešli, uĀ¾ z toho býval takový rituál, obĀ•as porušený nĀ›jakou nepavidelnou záleĀ¾itostí - buĀ• od Pavlíny, nebo ode mĀ›. MĀ›l jsem pocit, Ā¾e je nĀ›jaká zakĀ™ Bola tu dnes horúĀ•ava, som veĀ¾ami unavenĀ›, prepĀ•. - To je v poĀ™ádku, Pavlíno. Jinak je všechno v poĀ™ádku? Chvilí nic, pak se ozvala. - Ty, Jirko... - Ano? - Vieš , mali by sme sa pozhováraĀ•. Ach jo. Tyhle formulace nemám rád. MĀ›l jsem velmi nedobry pocit, a vĀ›bec se mi nechtĀ›lo poslouchat, jak Janko a nebo kdokoliv jiný je najednou skvĀ›lý kamarád a co já vím co ještĀ›. - Ale nemusí to být teĀ•. Ā¾e ne? - Nemusí. ĀĀe ste dnes robili? A zaĀ•al jsem vy jsem bojoval s odborĀ™i, jak se Myšce povedlo skvĀ›lý jídlo (dokonce s vlastním salátem, to mĀ›la Pavlína radost velikou, Ā¾e jíme aspoĀ› nĀ›kdy trochu zdravĀ›) a bylo mi hezky. UĀ¾ rozumím tomu, kdyĀ¾ si lidi radši lĀ›ou, jen ab nemuseli babrat v nĀ›Ā•em, co vĀ›bec nechtĀ›jí. Myška ve škole uzavírá klasifikaci, a vypadá to, / zdaĀ™íle. RoĀ•níkovou práci mĀ›la skvĀ›lou a mĀ› potĀ›šilo hlavnĀ› to, Ā¾e se nám podaĀ™ilo ji zaĀ•it dĀ›lat uĀ¾ n takĀ¾e to nakonec nebyla Ā¾ádná víkendová rychlovka. A hlavnĀ›, myslím, Ā¾e ji to i bavilo. Nakonec ta volba, ke které jsme byli pĀ™inuceni, vymĀ›nit umĀ›leckou školu za spíše technickou, se ukázala jako dobrá. Myška dneska umí pracovat se standardní fotografií a zaĀ•iná zvládat základy bĀ›Ā¾ného fotografa. Jestli v sobĀ› má opavdu talent i na nĀ›co víc, tak jí tohle jenom prospĀ›je. Zašli jsme na dny Labe, a hlavnĀ› jsme se zaĀ•ali taky uĀ¾ koupat. Všude tady kolem je spousta vody, Ā™eky, pískĀ•e i koupalištĀ›, je to takovej mĀ›j malej vodní ráj. A Myška mi udĀ›lala neĀ•ekanou radost, kdyĀ¾ ji popadla chuĀ• se jet vykoupat i v podveĀ•er. KdyĀ¾ jsme jeli zpátky, zjistil jsem, Ā¾e to nebyla poslední aktivita, co pro mnĀ› mĀ›la uchystanou. „Tati, co kdybychom..." &bdqu ty známky máš u mĀ› otevĀ™enej kredit," usmál jsem se. „No napadlo mnĀ›... jestli bychom nemohli zale do Amsterdamu." Jejda. „No a jak tĀ› tohle napadlo?" „Nevím. ProstĀ› bych se tam ráda po jsem, Ā¾e ty taky." No to práVĀ› teĀ• vĀ›bec nevím. „Mohli bychom jet tajnĀ›, a Pavlínu pĀ™ekvapit, co ty JeĀ¾iš holka, tak to radši ne. „Myško... takovýhle pĀ™ekvapení se nedĀ›laj. Pavlína tam práci, program ... zbyteĀ•nĀ› bysme jí ho nabourali." „No tak se s ní domluv, fianĀ•nĀ› nás to nepoloĀ¾í ne?"

ne, a je fakt, že ty letadlem ješ neletá la..." "Klidně mě autem, po tom letadle ani moc netuší." "Náhodou to není špatně zámětek." "Jsem mluvila s Petroj, vyprávěla mi o stašně dlouhých turbulenci." "S kým???" "S Petrou," opravila Myška svá hradecký pšizvuk. "Uš, doufám, že má notebook v pošádku. Kdy to tak dám dohromady, možná by to nebyl marnej výlet. Pavlína si chce promluvit, a já radš vyrazím za ní, než na kafe s Petrou." "No tak víš, co? Já se zítra s Pavlínou zkusím na něš domluvit. A kdyby to náhodou nevyšlo, tak si aspoň zajdem na zmrzlinu." sníva. To absolutně nemůže byš pravda. Sedela som na záchode, nohavice na kotníkoch. Z vedšajšej miestnosti sa ozývala hlasná tanešná hudba... duc duc duc. Obýva ju mladá doktorandka z Heidelbergu. Nechápem, kedy tá osoba spí. Záchod, kúpeš u a kuchynku máme spoločnú. Tak to zjavne chodí v univerzitných kampusoch eš aj v 21. storočí. Cívela som na tie dva modré pásiky a neverila vlastným ošiam. Veš sám profesor Dobrovský povedal, že jedině, šo by možno pomohlo, je IVF, a profesor Dobrovský je najväššia kapacita v šesku, dostala som sa k nemu samozrejme po protekcii, doktoru dršia spolu. Možno je ten blbý test nespošahlivý. Možno došlo pri výrobnom pš k výnimošnej chybe. Možno... Houby, neodškriepitešným faktom zostáva, že menštruácia mešká uš 5 dní a to sa mi eš nikdy v šivote nestalo. Maximálne dva, keď som bola vešmi chorá. Ješmária, teraz. Sedela som tam a nebola schopná sa pohnúš. Toto je teda od osudu neuveritešne zlomyselné. Boli šasy, keď by som dala za tehotenstvo šokošvek. Prirodené tehotenstvo. Dopovanie konskými dávkami hormónov, vyšahovanie vajšok z vaješníkovo dutou ihlou a ich prepichovanie za úšelom vpravenia spermie som odmietla. Še by to bolo skutošne tak, ako povedal jeden liešiteš, ku ktorému som kedysi išla tak, aby Horký nevedel? Še sa stretnú tí pravi, telo to vie, a nerobí problémy? Musím sa hlavne ukšudniš a rozmyslieš si, šo teraz. Slzy som mala na krajšku. Toto má byš ten polrok kšudu? ROMAN(text i foto)